

Arrest

nr. 289 698 van 1 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92 – 94 / 2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 5 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Eritrese nationaliteit en van Tigrinya origine te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 12 januari 2020 België binnen en verzoekt op 22 januari 2020 om internationale bescherming. Op 5 januari 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aangetekend naar verzoeker wordt verstuurd, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Eritrees staatsburger te zijn, Tigrinya van origine en geboren op X in de stad Tesseney. Uw vader behoorde tot de zogenaamde Jiberti-etnie en was moslim. Uw moeder was een christen. Toen

u zes, zeven of tien jaar oud was, vertrok u samen met uw moeder naar Soedan. Jullie verbleven er als vluchtelingen in de regio Gedaref. Ongeveer twee jaar na jullie aankomst in Soedan, huwde uw moeder met een Ethiopiër met wie ze nog twee zonen kreeg. Uw stiefvader was echter vaak dronken en vergokte al het geld dat hij verdiende. Hij mishandelde u ook regelmatig. Toen u zestien jaar oud was, vertrok u naar Khartoem. U werkte er onder meer in de bouwsector. Omdat u regelmatig door de politie gearresteerd werd en geld moest betalen voor uw vrijlating, besloot u om Soedan te verlaten. In 2013 reisde u onder begeleiding van smokkelaars naar Libië. U werd er echter gedurende zes of zeven maanden vastgehouden door de smokkelaars. Daarna stak u met een boot de zee over naar Italië van waaruit u uw reis over het land verder zette. U diende achtereenvolgens verzoeken om internationale bescherming in Duitsland en Frankrijk in. In januari 2020 kwam u naar België. U diende hier op 22 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten voor: een kopie van uw geboorteakte en een kopie van uw asiëldossier in Frankrijk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw relaas dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan uw beweerde oorspronkelijke herkomst uit Eritrea en Eritrese nationaliteit, en dit op basis van onderstaande redenen.

Het Commissariaat-generaal (CGVS) benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en E H R M , NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96). In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het

verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst kan er op gewezen worden dat u verklaarde voor uw komst naar België achtereenvolgens in Duitsland en in Frankrijk ook telkens verzoeken om internationale bescherming te hebben ingediend (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 6, 7). Uit informatie afkomstig van zowel de Duitse als de Franse autoriteiten, waarvan er zich een kopie in het administratief dossier bevindt, bleek echter dat u bij de betrokken asielinstanties niet gekend was onder de hier door u opgegeven naam en geboortedatum. U legde tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal zelf een kopie van een asioldossier voor waarvan u uitdrukkelijk bevestigde dat dit uw beschermingsverzoek in Frankrijk betrof (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 2). Uit lezing van dit asioldossier bleek dat uw verklaringen met betrekking tot uw geboortedatum, uw familie, uw scholingsgraad en uw verblijfssituatie helemaal niet overeenstemden met de verklaringen die u hierover tegenover de Belgische asielinstanties aflegde. U verklaarde in Frankrijk immers dat u geboren bent in 1990, terwijl u in België aangaf geboren te zijn in 1986. Uw uitleg hiervoor dat u in Frankrijk niet precies wist wanneer u juist geboren was en dat u toen de kopie van uw geboorteakte nog niet ontvangen had waarop uw juiste geboortedatum vermeld wordt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 2), is niet overtuigend te noemen. Ofschoon het aannemelijk kan zijn dat u niet op de hoogte zou zijn van uw exacte geboortedatum, is het, gezien het feit dat de opgegeven geboortedatum in Frankrijk maar liefst vier jaar verschilt van uw verklaarde geboortedatum in België, niet geloofwaardig te noemen dat u zich dermate zou vergissen wat betreft uw leeftijd. Voorts verklaarde u tegenover de Franse autoriteiten dat uw vader in Eritrea gestorven was tijdens zijn legerdienst toen u twee of drie jaar oud was. U woonde in Tesseney samen met uw moeder, een oudere broer, een invalide jongere broer en een jongere zus. U ging naar school tot u zestien jaar oud was. Uw oudere broer overleed in 2008 tijdens zijn militaire training in Sawa. In maart 2013 ontving u een oproeping om uw dienstplicht aan te vatten. U vertrok in april 2013 samen met uw jongere zus naar Soedan waar u uw zus achterliet bij een tante die in Kassala woonde. Uw moeder bleef in Eritrea. U ging naar Khartoem waar u verbleef tot uw vertrek in juli 2015 (zie gehoorverslag Franse asielinstanties). Tegenover de Belgische autoriteiten gaf u daarentegen echter aan dat u op zes-, zeven- of tienjarige leeftijd samen met uw moeder vanuit Eritrea naar Soedan vertrokken bent waar jullie als vluchtelingen in de regio Gedaref verbleven. Uw vader bleef in Eritrea. U hebt geen volle broers of zussen, enkel twee halfbroers uit het tweede huwelijk van uw moeder met een Ethiopisch man in Soedan. U ging nooit naar school. U verbleef in Khartoem vanaf uw zestien jaar tot uw vertrek uit Soedan in 2013. Uw vader overleed in Eritrea toen u ongeveer vijftwintig jaar oud was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 2, 3, 4, 5, 6, 7 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 2, 3). Toen u vervolgens met deze tegenstrijdige verklaringen bij de Franse autoriteiten geconfronteerd werd, gaf u aan dat u het toen psychisch moeilijk had door het recente overlijden van uw moeder (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 2-3), wat geen aannemelijke uitleg biedt voor de vastgestelde dermate tegenstrijdige verklaringen aangaande essentiële elementen in uw relaas. U beweerde ook nog dat de tolk in Frankrijk misschien verkeerd vertaald heeft (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 3). Deze uitleg betreft een loutere bewering die u niet kon staven met enig objectief gegeven. De vastgestelde tegenstrijdigheden met uw verklaringen tegenover de Franse autoriteiten ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid al ernstig.

Voorts zijn uw verklaringen met betrekking tot uw vertrek uit Eritrea als kind samen met uw moeder ook niet overtuigend te noemen. Vooreerst was u erg vaag aangaande uw leeftijd toen u samen met uw moeder naar Soedan vertrok. U wist niet of u zes, zeven dan wel tien jaar oud was op het moment van jullie vertrek (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 2, 3 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 3). Wat betreft de reden van het vertrek van uw moeder naar Soedan legde u tijdens uw opeenvolgende persoonlijk onderhoud tegenstrijdige verklaringen af. U gaf in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal aan dat uw moeder geen goede relatie had met uw vader. De familie van uw vader wilde niet dat hij huwde met een christelijke vrouw en accepteerde u ook niet (zie vragenlijst, vraag nr. 3.5). In uw eerste persoonlijk onderhoud herhaalde u dat uw moeder problemen kende met uw vader. U voegde er zelfs nog aan toe dat uw moeder u later vertelde dat uw vader haar gedwongen zou hebben om zich te bekeren tot de islam en dat dit de

reden was voor haar vertrek uit Soedan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 4). Toen u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd werd naar de reden van het vertrek van uw moeder naar Soedan, stelde u daarentegen echter uitdrukkelijk niet te weten waarom ze vertrokken is. U gaf aan dat u toen heel jong was en dat u het nooit gevraagd hebt aan uw moeder (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 3). Toen u vervolgens op deze tegenstrijdige verklaringen gewezen werd, beweerde u veel stress te hebben omdat uw ouders allebei overleden zijn en dat u daarom moeilijk vragen over hen kan beantwoorden (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 6), wat evenwel geen aanvaardbare uitleg biedt. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers worden verwacht dat hij nauwkeurige, zorgvuldige en coherente verklaringen aflegt aangaande essentiële elementen in zijn relaas.

Bovendien legde u tijdens uw opeenvolgende persoonlijke onderhouden ook enkele opmerkelijke incoherente en tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw verblijf als Eritrese vluchteling in Soedan. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u aanvankelijk dat uw moeder en u na jullie aankomst in Soedan in het dorp Tawawa woonden. U stelde dat uw moeder er een huis huurde (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 4). Toen u later tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud gevraagd werd of er ook vluchtelingenkampen in de regio Gedaref waren, bevestigde u dit en beweerde u opeens dat jullie daar ook in een vluchtelingenkamp woonden. U werd vervolgens gewezen op deze tegenstrijdigheid waarna u uw verklaringen wijzigde. U verklaarde dan weer dat jullie toch een huis huurden en niet in een vluchtelingenkamp verbleven (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 5). Het feit dat u uw verklaringen gewoon aanpast na confrontatie met een tegenstrijdigheid komt op zich al weinig overtuigend over. Bovendien beweerde u in uw tweede persoonlijk onderhoud in strijd met uw laatste verklaringen dat u en uw moeder in Soedan wel degelijk in een vluchtelingenkamp in de regio Gedaref woonden. U noemde het vluchtelingenkamp zelfs bij naam (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 3). U verklaarde voorts in uw eerste persoonlijk onderhoud dat u in Soedan, behalve over een vluchtelingenkaart, eveneens over een tijdelijk verblijfsdocument beschikte dat u tegen betaling jaarlijks verlengde (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 5, 6). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud ontkende u daarentegen uitdrukkelijk dat u behalve een vluchtelingenkaart in Soedan ooit enige andere tijdelijke verblijfsdocumenten gehad hebt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 4, 5). Deze vastgestelde tegenstrijdigheden doen toch ernstig afbreuk aan uw beweerde leven als Eritrese vluchteling in Soedan.

U gaf tijdens uw opeenvolgende persoonlijke onderhouden ook blijk van weinig persoonlijke affiniteit met Eritrea of met de Eritrese samenleving. Vooreerst beschikte u over weinig geografische kennis van de regio in Eritrea waarvan u oorspronkelijk afkomstig bent. U gaf weliswaar aan dat u geboren bent in de stad Tesseney (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 2, 3). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verduidelijkte u zelfs nog dat u daar geboren bent in een oud ziekenhuis boven op een heuvel dat dateert uit de tijd van de Italianen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 3). Toen u gevraagd werd waar deze stad dan ergens in Eritrea gelegen was, kon u dit merkwaardig genoeg echter niet zeggen. U verklaarde slechts dat Tesseney dichtbij Soedan lag (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 2). Nochtans had u eerder op de Dienst Vreemdelingenzaken aangegeven dat de stad Tesseney in de zoba Gash Barka gelegen was (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken, vragen nr. 5 en 10). Toen u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gevraagd werd of u de benaming 'Gash Barka' kende, dacht u dat het misschien een vallei was maar u wist niet waar deze plaats ergens in Eritrea gelegen was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 8). Deze verklaringen komen toch weinig overtuigend over. U kon ook geen nabijgelegen dorpen opnoemen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 7). Toen u gevraagd werd of er zich een rivier in de omgeving van Tesseney bevond, verklaarde u dat dit wel het geval was maar dat u enkel de stroom dichtbij Omhajer, een stad aan de grens met Ethiopië, kende (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 7-8). Het is toch opmerkelijk te noemen dat u dan wel een verderaf gelegen stad en stroom kent, maar geen dorpen of rivieren dichtbij uw geboortestad kan benoemen. Voorts kon u slechts twee andere steden in Eritrea bij naam noemen, namelijk Asmara en Massawa (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 7). U vermeldde weliswaar ook nog de plaats Adi Quala, waar de broer van uw moeder gewoond zou hebben, maar u wist ook niet waar deze plaats dan ergens in Eritrea gelegen was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 2). Voorts bleek u in het geheel niet te weten wanneer Eritrea onafhankelijk werd. U dacht slechts dat Eritrea vroeger tot Ethiopië behoorde, maar daar was u niet eens zeker van. U verklaarde dat u wel iets over een oorlog gehoord had waarna Eritrea onafhankelijk was,

maar u kon hierover niet meer informatie geven. U wist ook niet of uw vader of andere familieleden van u al dan niet in deze oorlog gevochten hadden (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 8). Er werd u gevraagd of u Eritrese nationale feestdagen kende waarop u verklaarde enkel 'Martyrs' Day' te kennen. Behalve dat uw moeder dan traditioneel brood bakte en dat jullie popcorn aten, kon u hierover ook niet meer informatie geven. Toen u gevraagd werd wat er op deze dag dan precies herdacht werd, stelde u dit niet te weten. U veronderstelde slechts dat degenen die gevochten hadden dan herdacht werden. U wist ook niet op welke datum 'Martyrs' Day' gevierd wordt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 8-9). U vermeldde weliswaar nog enkele islamitische en christelijke feesten, maar u beweerde zich voorts geen andere belangrijke Eritrese nationale feestdagen meer te herinneren (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 7). Het is dan ook uiterst merkwaardig te noemen dat u Onafhankelijkheidsdag, volgens de beschikbare informatie toch de belangrijkste Eritrese nationale feestdag die eveneens in landen met een grote diaspora wordt gevierd, niet eens bleek te kennen. Ofschoon u weliswaar over enige kennis beschikte aangaande de verschillende etnische groepen in Eritrea, de president van Eritrea, de dienstplicht in Eritrea, een Eritrese zanger en een Eritrese voetballer (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 3, 8 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 7, 8), betreft dit louter algemene kennis aangaande Eritrea die ingestudeerd kan zijn en die op geen enkele wijze enige persoonlijke affiniteit met het land Eritrea aantoonde, of blijk geeft van enige persoonlijke band met dit land. Ofschoon u aangaf dat u nog een kind was op het moment van uw vertrek uit Eritrea en u ook nooit naar school gegaan bent (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 2, 3, 6, 7, 8), kan gezien uw verklaringen dat u in Soedan tot op zestienjarige leeftijd bij uw Eritrese moeder opgroeide, u daarna in Khartoum samenwoonde met andere Eritreeërs en veel contacten had met de Eritrese gemeenschap, en u er ook soms naar de Eritrese staatstelevisie keek (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 3, 5, 9 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 3, 6-7), redelijkerwijs verwacht worden dat u toch beter op de hoogte zou zijn van uw oorspronkelijke regio van herkomst in Eritrea en van de Eritrese geografie, geschiedenis en maatschappij. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit verder ondermijnd. Wat betreft uw beweerde volledige gebrek aan enige scholing, kan nog worden opgemerkt dat u bij uw beschermingsverzoek in Frankrijk daarentegen had aangegeven dat u wel tot zestien jaar naar school gegaan bent (zie gehoorverslag Franse asielinstanties), waardoor de geloofwaardigheid hiervan ook ondermijnd wordt.

De door u voorgelegde kopie van uw geboorteakte tenslotte kan uw beweerde Eritrese nationaliteit niet staven. Vooreerst betreft het slechts een kopie waarvan de herkomst en de authenticiteit op geen enkele manier geverifieerd kunnen worden. Bovendien kon u in het geheel niet uitleggen op welke manier uw moeder dit document voor u verkregen zou hebben. U verklaarde dat uw moeder terugkeerde naar Eritrea waar ze uw geboorteakte verkreeg. U beweerde dat u uw moeder enkel een foto van uzelf overhandigde. U wist niet tot welke instanties ze zich gewend heeft, of ze bepaalde documenten moest voorleggen, of er bepaalde voorwaarden waren en of ze hiervoor al dan niet geld moest betalen (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 7 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 5).

Op basis van het geheel van deze vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerde Eritrese herkomst en nationaliteit, noch aan uw leven als Eritrese vluchteling in Soedan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit en verblijfssituatie in Soedan, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u werkelijk Soedan verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit en werkelijke verblijfssituatie in Soedan, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003) en van de *"algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel"*. Daarnaast werpt verzoeker nog een manifeste appreciatiefout op.

In het verzoekschrift stelt verzoeker dat volgens artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet rekening moet worden gehouden met het specifiek profiel van een verzoeker om internationale bescherming en dat er een grondige analyse moet uitgevoerd worden van de relevante informatie die door de verzoeker werd voorgelegd, wat *in casu* allebei niet correct gebeurde. Verder betoogt hij dat de verwerende partij een manifeste appreciatiefout begaat, door telkens de meest nadelige interpretatie van zijn verklaringen te weerhouden en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten uit te voeren. Voorts wijst verzoeker erop dat de verwerende partij van mening is dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn Eritrese nationaliteit, aan zijn verblijfssituatie, alsook aan het verloop van zijn vluchtroute en dat hij niet heeft voldaan aan de op hem rustende medewerkingsplicht. Verzoeker meent echter dat de grieven van de verwerende partij niet draagkrachtig zijn, en dat zij in het bijzonder geen rekening houden met zijn leeftijd, het tijdsverloop en zijn ongeschoold profiel, terwijl deze elementen verschillende lacunaire verklaringen kunnen uitleggen. Verder geeft hij een algemene uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en stelt dat, zou er nog onduidelijkheid bestaan over zijn relaas, er verder onderzoek vereist is of dat hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

In een volgend onderdeel gaat verzoeker in op het motief van de bestreden beslissing waarin wordt gewezen op de verschillen tussen de vluchtmotieven die hij opgaf tijdens zijn asielpprocedure in Frankrijk en in België. Waar de verwerende partij hem verwijt drie (lees: twee) verschillende relazen te geven bij de asielinstanties van de lidstaten waar hij een verzoek om internationale bescherming indiende, wijst hij erop dat hij, zoals hij in zijn verschillende interviews heeft aangetoond, lijdt aan gezondheidsproblemen, vooral van een psychische aard. Hij benadrukt in het verzoekschrift dan ook zijn psychologische kwetsbaarheid en meent dat deze niet op geldige wijze in aanmerking is genomen bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Hij verwijst verder nog naar wetenschappelijk onderzoek waarin wordt gesteld dat psychologische problemen van een verzoeker om internationale bescherming een impact kunnen hebben op de beoordeling van zijn verzoek. Ook verwijst hij in dit verband naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) waaruit blijkt dat er rekening moet worden gehouden met psychologisch bewijsmateriaal bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming en dat er een nieuw persoonlijk onderhoud noodzakelijk kan zijn in gevallen waarin tijdens eerdere persoonlijke onderhouden onvoldoende rekening werd gehouden met de psychologische situatie van de verzoeker. Verzoeker concludeert dat, gelet op de door hem vermelde gezondheidsproblemen, het hem belangrijk lijkt dat zijn verklaringen die hij tijdens zijn verschillende verzoeken om internationale bescherming heeft afgelegd, met de nodige omzichtigheid geanalyseerd worden. Tot slot stelt hij nog dat de omstandigheden waaronder hij in Frankrijk is gehoord, duidelijk minder geschikt waren dan die waaronder hij in België is gehoord.

Voorts hekelt verzoeker dat hem verweten wordt dat hij geen blijk heeft kunnen geven van enige affiniteit met Eritrea of met de Eritrese samenleving. Volgens verzoeker is deze grief van de commissaris-generaal te streng, althans wat betreft de kennis over zijn land van herkomst. Hij wijst erop dat hij zeer jong (namelijk minder dan tien jaar oud) was op het moment dat hij Eritrea verliet en stelt dat het heel normaal is dat hij geen concrete kennis of herinneringen kon geven tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal). Daarnaast betoogt

hij dat hij na zijn verhuis naar Soedan nooit meer in Eritrea heeft gewoond en dat zijn moeder, die was hertrouwd met een Ethiopische man, hem nooit iets over Eritrea en zijn regio van herkomst heeft geleerd. Hij voegt hieraan toe dat zijn moeder er niet van hield om over Eritrea te praten. Verder oppert hij ook nog dat hij andere bedenkingen had dan het leren van de geografie van zijn land van herkomst, gezien de moeilijkheden die zich in Soedan voordeden. Verzoeker concludeert in dit verband dat het niet onwaarschijnlijk is dat hij geen affiniteit heeft met Eritrea, maar dat dit echter niet kan leiden tot de conclusie dat hij geen Eritreeër is. Hij meent dat redelijkerwijze niet kan worden uitgesloten dat hij van Eritrese afkomst is.

Tot slot betoogt verzoeker dat hij, aangezien hij de Eritrese nationaliteit heeft, vreest voor zijn leven bij terugkeer naar Eritrea. Volgens hem leidt de terugkeer van een Eritrese onderdaan naar Eritrea automatisch tot een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Voorts verwijst hij naar rechtspraak van de Raad, cijfers van de commissaris-generaal aangaande de erkenningsgraad van Eritreeërs in juli 2019 en algemene landeninformatie, om de algemene situatie in Eritrea, en in het bijzonder de systematische mensenrechtenschendingen die in Eritrea plaatsvinden, de nationale dienstplicht die in het land van kracht is en de omstandigheden waarin deze dient te worden uitgevoerd, aan te kaarten. Hij concludeert dat uit deze informatie blijkt dat er in geval van terugkeer in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat, onafhankelijk van de vraag of hij het land legaal of illegaal heeft verlaten en dat hij ook zal worden gedwongen zijn militaire dienst te doen, wat neerkomt op dwangarbeid en in strijd is met de menselijke waardigheid. Hij voegt nog toe dat, gezien het feit dat het administratief dossier geen informatie hierover bevat, de bestreden beslissing ten minste moet worden vernietigd voor verder onderzoek van de situatie van “returnees” in Eritrea.

Ter conclusie van zijn betoog stelt verzoeker nog het volgende:

“Ten gevolge van het bovenstaande, moet er worden beoordeeld dat de argumenten van het CGVS onvoldoende, inadequaat en verkeerd zijn om een negatieve beslissing te kunnen nemen wat betreft het relaas van verzoeker. De verzoekende partij is meer specifiek van mening dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de jonge leeftijd van verzoeker toen hij in Eritrea en Ethiopia leefde, wat zijn lacunaire verklaringen mag uitleggen.

Rekening houden met de mensenrechtensituatie in Eritrea, zijn er genoeg elementen om zijn vrees voor ernstige schade in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen.”

2.1.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande aan de Raad in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stavingstukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient verder te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept hij zich niet dienstig op de schending van deze bepaling.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Verzoeker, die beweert van Eritrese nationaliteit te zijn en sinds zijn zes, zeven of tien jaar samen met zijn moeder (en vanaf zestienjarige leeftijd alleen) in Soedan te hebben gewoond, besloot om Soedan te verlaten omdat hij regelmatig door de politie gearresteerd werd en geld moest betalen voor zijn vrijlating. Hij vreest bij terugkeer naar Eritrea dat hij, omwille van het feit dat hij het land illegaal verliet, gevangen zal worden genomen en tevens dat hij gedwongen zal worden zijn dienstplicht te vervullen.

Blijkens de bestreden beslissing is verzoeker er niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève aannemelijk te maken daar er, omwille van verschillende redenen, geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde oorspronkelijke herkomst uit Eritrea en Eritrese nationaliteit. Vooreerst (i) stelt de commissaris-generaal vast dat verzoeker verklaarde voor zijn komst naar België achtereenvolgens in Duitsland en in Frankrijk ook telkens verzoeken om internationale bescherming te hebben ingediend, maar dat uit informatie afkomstig van zowel de Duitse als Franse autoriteiten blijkt dat hij bij de betrokken asielinstanties niet gekend was onder de in België door hem opgegeven naam en geboortedatum en dat uit de lezing van de door hem tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud neergelegde kopie van een asioldossier, waarvan hij uitdrukkelijk bevestigde dat dit zijn beschermingsverzoek in Frankrijk betrof, blijkt dat zijn verklaringen met betrekking tot zijn geboortedatum, zijn familie, zijn scholingsgraad en zijn verblijfssituatie helemaal niet overeenstemmen met de verklaringen die hij hierover tegenover de Belgische asielinstanties aflegde. Voorts (ii) zijn verzoekers verklaringen met

betrekking tot zijn vertrek uit Eritrea als kind samen met zijn moeder niet overtuigend. Zo (a) is hij erg vaag aangaande de leeftijd die hij had toen hij samen met zijn moeder naar Soedan vertrok. Verder (b) legt hij tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de reden van het vertrek van zijn moeder naar Soedan. Bovendien (iii) legt hij tijdens zijn opeenvolgende persoonlijke onderhouds enkele opmerkelijke incoherente en tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot zijn verblijf als Eritrese vluchteling in Soedan. Zo (a) legt hij verschillende verklaringen af met betrekking tot waar hij (met zijn moeder) woonde tijdens zijn verblijf in Soedan. Ook (b) legt hij tijdens zijn opeenvolgende persoonlijke onderhouds tegenstrijdige verklaringen af aangaande het al dan niet hebben van een tijdelijk verblijfsdocument (naast zijn vluchtelingenkaart) in Soedan. Daarnaast (iv) gaf verzoeker tijdens zijn opeenvolgende persoonlijke onderhouds blijk van weinig affiniteit met Eritrea of met de Eritrese samenleving. Tot slot (v) kan de door verzoeker neergelegde geboorteakte, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in het voorliggende verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker beperkt zich tot het plegen van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter de voormelde bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

2.3.6.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen aannemelijke elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.6.3. De Raad merkt eerst en vooral op dat het tot zijn bevoegdheid behoort om, op basis van de door verzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers, het verzoek om internationale bescherming van verzoeker dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of, indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij verzoeker en is het zijn verantwoordelijkheid om zijn beweerd identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

2.3.6.4. In navolging van de verwerende partij, stelt de Raad vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerd Eritrese nationaliteit en herkomst, gelet op de volgende bevindingen.

2.3.6.4.1. In het verzoekschrift haalt verzoeker vooreerst, bij wijze van algemene bedenking, aan dat er bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming geen rekening werd gehouden met zijn leeftijd, het tijdsverloop en zijn ongeschoold profiel, terwijl deze elementen volgens hem wel zijn verschillende lacunaire verklaringen kunnen uitleggen.

Waar verzoeker betoogt dat door de verwerende partij geen rekening werd gehouden met zijn ongeschoold profiel, merkt de Raad, in navolging van de verwerende partij, op dat hoewel verzoeker voor de Belgische asielinstanties beweerd ongeschoold te zijn, uit de door hem tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud neergelegde kopie van een asiels dossier, waarvan hij uitdrukkelijk bevestigde dat dit zijn beschermingsverzoek in Frankrijk betrof, blijkt dat hij tijdens zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk heeft aangegeven tot zijn zestien jaar naar school te zijn geweest, waardoor de geloofwaardigheid van zijn bewering ongeschoold te zijn reeds in ernstige mate ondermijnd wordt. Wat er ook van zij, de Raad is van oordeel dat verzoekers beweerd beperkte leergang op zich geen afdoende verschooning vormt voor zijn lacunaire kennis. Hij toont namelijk niet aan dat hij hierdoor niet in staat zou zijn om zijn leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Zelfs van een persoon met beperkte of geen scholing kan overigens redelijkerwijze worden verwacht dat deze kan antwoorden op een aantal elementaire vragen in verband met zijn identiteit, nationaliteit en herkomst. De bevroegde informatie vereist immers geen strikt schoolse kennis, maar is integraal verbonden met verzoekers persoonlijke leefwereld, ervaringen en bevindingen. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker op geen enkele manier aan de hand van enig stavingstuk aantoonde dat zijn intellectuele capaciteiten dermate beperkt zijn dat hij niet in staat zou zijn op eenduidige wijze voor de diverse asielinstanties coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit, herkomst en de redenen voor zijn vertrek. Daarenboven

formuleerde noch verzoeker, noch zijn advocaat, enig bezwaar tegen het plaatsvinden van de persoonlijke onderhouden bij het commissariaat-generaal. Evenmin maakte één van hen er melding van dat van verzoeker in het kader van deze onderhouden, al dan niet omwille van voormelde reden, geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Uit de notities van de persoonlijke onderhouden blijkt voorts dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kan geenszins worden afgeleid dat van verzoeker niet mocht worden verwacht dat hij zijn voorgehouden nationaliteit, herkomst, situatie en problemen aannemelijk zou kunnen maken middels het afleggen van spontane, doorleefde, overtuigende en geloofwaardige verklaringen en door het verstrekken van een antwoord op de bij het commissariaat-generaal aan hem gestelde vragen over zijn nationaliteit, herkomst, situatie en problemen.

Gelet op wat volgt, kan verzoekers leeftijd en het tijdsverloop sinds de gebeurtenissen die in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen evenmin vergoelijken.

2.3.6.4.2. Vervolgens gaat verzoeker in op het motief van de bestreden beslissing aangaande de vaststelling dat uit de lezing van de door hem tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud neergelegde kopie van een asioldossier, waarvan hij uitdrukkelijk bevestigde dat dit zijn beschermingsverzoek in Frankrijk betrof, blijkt dat zijn verklaringen met betrekking tot zijn geboortedatum, zijn familie, zijn scholingsgraad en zijn verblijfssituatie helemaal niet overeenstemmen met de verklaringen die hij hierover tegenover de Belgische asielinstanties aflegde.

In het verzoekschrift betoogt verzoeker dat hij, zoals hij in zijn verschillende interviews heeft aangetoond, lijdt aan gezondheidsproblemen, vooral van psychische aard. Volgens hem moesten de verklaringen die hij aflegde tijdens zijn verzoeken om internationale bescherming in verschillende lidstaten omwille van zijn psychologische kwetsbaarheid met de nodige omzichtigheid geanalyseerd worden.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker tot op heden geen enkel stavingstuk bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat hij psychologische problemen had ten tijde van zijn procedure voor het krijgen van internationale bescherming in Frankrijk en/of in België, laat staan dat hij enige geheugenproblemen zou hebben gekend ten gevolge hiervan. Wat betreft zijn psychologische toestand tijdens de procedure in België stipt de Raad aan dat verzoeker bij het invullen van de 'vragenlijst bijzondere procedurele noden' geen problemen ten gevolge hiervan kenbaar maakte, dat hij, noch de advocaat die hem bijstond, enig bezwaar formuleerden tegen het plaatsvinden van de persoonlijke onderhouden bij het commissariaat-generaal, dat uit de gehoorverslagen blijkt dat deze op normale wijze zijn geschied en dat hieruit geen problemen omwille van eventuele psychologische problemen kunnen worden afgeleid.

Verzoeker blijft manifest in gebreke *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze zijn beweerde psychologische toestand zijn verklaringen, zowel voor de Franse als de Belgische asielinstanties, zou hebben beïnvloed. Dit blijkt alleszins niet uit de lezing van de gehoorverslagen. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Aldus is geenszins aangetoond dat verzoekers voorgehouden en, zo weze herhaald, overigens geenszins gestaafde psychologische toestand een impact gehad heeft op zijn verklaringen, noch dat dit kan vergoelijken dat hij wel degelijk manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde over zowel zijn geboortedatum, zijn familie, zijn scholingsgraad als zijn verblijfssituatie voor de Franse en Belgische asielinstanties. Deze tegenstrijdigheden zijn pertinent en vinden steun in het administratief dossier en ondermijnen reeds in ernstige mate verzoekers algemene geloofwaardigheid.

Waar verzoeker in het verzoekschrift beweert dat de omstandigheden waaronder hij in Frankrijk is gehoord, duidelijk minder geschikt waren dan die waaronder hij in België is gehoord, oordeelt de Raad dat dit een louter blote bewering betreft die hij geenszins hard maakt en waartoe hij zelfs geen poging onderneemt.

2.3.6.4.3. Voorts beaamt de Raad de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker tijdens zijn opeenvolgende persoonlijke onderhouden bij het commissariaat-generaal enkele opmerkelijke incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot zijn verblijf als Eritrese vluchteling in Soedan. De bestreden beslissing overweegt in dit verband als volgt:

"Bovendien legde u tijdens uw opeenvolgende persoonlijke onderhouden ook enkele opmerkelijke incoherente en tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw verblijf als Eritrese vluchteling in Soedan. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u aanvankelijk dat uw moeder en u na jullie aankomst in Soedan in het dorp Tawawa woonden. U stelde dat uw moeder er een huis huurde (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 4). Toen u later tijdens

hetzelfde persoonlijk onderhoud gevraagd werd of er ook vluchtelingenkampen in de regio Gedaref waren, bevestigde u dit en beweerde u opeens dat jullie daar ook in een vluchtelingenkamp woonden. U werd vervolgens gewezen op deze tegenstrijdigheid waarna u uw verklaringen wijzigde. U verklaarde dan weer dat jullie toch een huis huurden en niet in een vluchtelingenkamp verbleven (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 5). Het feit dat u uw verklaringen gewoon aanpast na confrontatie met een tegenstrijdigheid komt op zich al weinig overtuigend over. Bovendien beweerde u in uw tweede persoonlijk onderhoud in strijd met uw laatste verklaringen dat u en uw moeder in Soedan wel degelijk in een vluchtelingenkamp in de regio Gedaref woonden. U noemde het vluchtelingenkamp zelfs bij naam (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 3). U verklaarde voorts in uw eerste persoonlijk onderhoud dat u in Soedan, behalve over een vluchtelingenkaart, eveneens over een tijdelijk verblijfsdocument beschikte dat u tegen betaling jaarlijks verlengde (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 5, 6). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud ontkende u daarentegen uitdrukkelijk dat u behalve een vluchtelingenkaart in Soedan ooit enige andere tijdelijke verblijfsdocumenten gehad hebt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 4, 5). Deze vastgestelde tegenstrijdigheden doen toch ernstig afbreuk aan uw beweerde leven als Eritrese vluchteling in Soedan.”

Deze motieven zijn pertinent, draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Waar verzoeker in dit verband stelt dat er geen rekening werd gehouden met zijn leeftijd, stelt de Raad vast dat verzoeker verklaarde van zijn zes, zeven dan wel tien jaar tot 2013 en dus tot zijn zevenentwintig jaar in Soedan te hebben gewoond en dat er aldus redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen kan afleggen aangaande deze periode, *quod non*.

In zoverre verzoeker de terechte en pertinente vaststellingen die in dit kader worden gedaan in de bestreden beslissing in het voorliggende verzoekschrift tracht toe te schrijven aan het tijdsverloop sedert zijn verblijf in Soedan en de huidige procedure, dient te worden opgemerkt dat dit tijdsverloop in het geheel de incoherenties en tegenstrijdigheden in verband met zijn verblijf als Eritrese vluchteling in Soedan niet kan verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag hoe dan ook worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven. Aangezien verzoeker beweert ongeveer twintig jaar – van zijn zes, zeven of tien jaar tot zijn zevenentwintig jaar – als Eritrese vluchteling in Soedan te hebben gewoond, kan worden verwacht dat hij over algemene zaken die betrekking hebben op zijn dagdagelijkse leven toen, zoals of hij al dan niet in een vluchtelingenkamp verbleef en of hij al dan niet een tijdelijke verblijfsdocument had naast zijn vluchtelingenkaart, in een later stadium op coherente en duidelijke wijze verklaringen hierover kan afleggen.

2.3.6.4.4. Voorts is verzoeker het ook niet eens met het motief van de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat zijn verklaringen met betrekking tot zijn vertrek uit Eritrea als kind samen met zijn moeder niet overtuigend zijn. Dit motief luidt als volgt:

“Voorts zijn uw verklaringen met betrekking tot uw vertrek uit Eritrea als kind samen met uw moeder ook niet overtuigend te noemen. Vooreerst was u erg vaag aangaande uw leeftijd toen u samen met uw moeder naar Soedan vertrok. U wist niet of u zes, zeven dan wel tien jaar oud was op het moment van jullie vertrek (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 2, 3 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 3). Wat betreft de reden van het vertrek van uw moeder naar Soedan legde u tijdens uw opeenvolgende persoonlijk onderhoud tegenstrijdige verklaringen af. U gaf in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal aan dat uw moeder geen goede relatie had met uw vader. De familie van uw vader wilde niet dat hij huwde met een christelijke vrouw en accepteerde u ook niet (zie vragenlijst, vraag nr. 3.5). In uw eerste persoonlijk onderhoud herhaalde u dat uw moeder problemen kende met uw vader. U voegde er zelfs nog aan toe dat uw moeder u later vertelde dat uw vader haar gedwongen zou hebben om zich te bekeren tot de islam en dat dit de reden was voor haar vertrek uit Soedan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 4). Toen u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd werd naar de reden van het vertrek van uw moeder naar Soedan, stelde u daarentegen echter uitdrukkelijk niet te weten waarom ze vertrokken is. U gaf aan dat u toen heel jong was en dat u het nooit gevraagd hebt aan uw moeder (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 3). Toen u vervolgens op deze tegenstrijdige verklaringen gewezen werd, beweerde u veel stress te hebben omdat uw ouders allebei overleden zijn en dat u daarom moeilijk vragen over hen kan beantwoorden (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 6), wat evenwel geen aanvaardbare uitleg biedt. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers worden verwacht dat hij

nauwkeurige, zorgvuldige en coherente verklaringen aflegt aangaande essentiële elementen in zijn relaas.”

Ook deze overwegingen zijn pertinent, draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Voor zover verzoekers bewering in het verzoekschrift, dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn leeftijd, betrekking heeft op dit motief, oordeelt de Raad dat ook van personen met een jeugdige leeftijd mag worden verwacht dat deze coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen kunnen afleggen aangaande hun leefwereld en de feiten die de aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit hun land van herkomst. Verzoeker tracht de gedane vaststellingen voorts ook toe te schrijven aan het tijdsverloop sinds de gebeurtenissen. In dit verband herhaalt de Raad dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas en die hij persoonlijk heeft meegemaakt. Daar het beweerde vertrek uit Eritrea naar Soedan van determinerende invloed was op zijn verdere leven, kan van verzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij, ook in een later stadium, op coherente en duidelijke wijze hierover kan verhalen, *quod non*.

2.3.6.4.5. Tot slot stelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, vast dat verzoeker tijdens zijn opeenvolgende persoonlijke onderhouden ook blij gaf van weinig affiniteit met Eritrea of met de Eritrese samenleving. De bestreden beslissing overweegt in dit verband als volgt:

“Vooreerst beschikte u over weinig geografische kennis van de regio in Eritrea waarvan u oorspronkelijk afkomstig bent. U gaf weliswaar aan dat u geboren bent in de stad Tesseney (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 2, 3). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verduidelijkte u zelfs nog dat u daar geboren bent in een oud ziekenhuis boven op een heuvel dat dateert uit de tijd van de Italianen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 3) Toen u gevraagd werd waar deze stad dan ergens in Eritrea gelegen was, kon u dit merkwaardig genoeg echter niet zeggen. U verklaarde slechts dat Tesseney dichtbij Soedan lag (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 2). Nochtans had u eerder op de Dienst Vreemdelingenzaken aangegeven dat de stad Tesseney in de zoba Gash Barka gelegen was (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken, vragen nr. 5 en 10). Toen u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gevraagd werd of u de benaming ‘Gash Barka’ kende, dacht u dat het misschien een vallei was maar u wist niet waar deze plaats ergens in Eritrea gelegen was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 8). Deze verklaringen komen toch weinig overtuigend over. U kon ook geen nabijgelegen dorpen opnoemen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 7). Toen u gevraagd werd of er zich een rivier in de omgeving van Tesseney bevond, verklaarde u dat dit wel het geval was maar dat u enkel de stroom dichtbij Omhajer, een stad aan de grens met Ethiopië, kende (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 7-8). Het is toch opmerkelijk te noemen dat u dan wel een verderaf gelegen stad en stroom kent, maar geen dorpen of rivieren dichtbij uw geboortestad kan benoemen. Voorts kon u slechts twee andere steden in Eritrea bij naam noemen, namelijk Asmara en Massawa (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 7). U vermeldde weliswaar ook nog de plaats Adi Quala, waar de broer van uw moeder gewoond zou hebben, maar u wist ook niet waar deze plaats dan ergens in Eritrea gelegen was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 2). Voorts bleek u in het geheel niet te weten wanneer Eritrea onafhankelijk werd. U dacht slechts dat Eritrea vroeger tot Ethiopië behoorde, maar daar was u niet eens zeker van. U verklaarde dat u wel iets over een oorlog gehoord had waarna Eritrea onafhankelijk was, maar u kon hierover niet meer informatie geven. U wist ook niet of uw vader of andere familieleden van u al dan niet in deze oorlog gevochten hadden (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 8). Er werd u gevraagd of u Eritrese nationale feestdagen kende waarop u verklaarde enkel ‘Martyrs’ Day’ te kennen. Behalve dat uw moeder dan traditioneel brood bakte en dat jullie popcorn aten, kon u hierover ook niet meer informatie geven. Toen u gevraagd werd wat er op deze dag dan precies herdacht werd, stelde u dit niet te weten. U veronderstelde slechts dat degenen die gevochten hadden dan herdacht werden. U wist ook niet op welke datum ‘Martyrs’ Day’ gevierd wordt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 8-9). U vermeldde weliswaar nog enkele islamitische en christelijke feesten, maar u beweerde zich voorts geen andere belangrijke Eritrese nationale feestdagen meer te herinneren (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 7). Het is dan ook uiterst merkwaardig te noemen dat u Onafhankelijkheidsdag, volgens de beschikbare informatie toch de belangrijkste Eritrese nationale feestdag die eveneens in landen met een grote diaspora wordt gevierd, niet eens bleek te kennen. Ofschoon u weliswaar over enige kennis

beschikte aangaande de verschillende etnische groepen in Eritrea, de president van Eritrea, de dienstplicht in Eritrea, een Eritrese zanger en een Eritrese voetballer (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 3, 8 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 7, 8), betreft dit louter algemene kennis aangaande Eritrea die ingestudeerd kan zijn en die op geen enkele wijze enige persoonlijke affiniteit met het land Eritrea aantoon, of blijk geeft van enige persoonlijke band met dit land. Ofschoon u aangaf dat u nog een kind was op het moment van uw vertrek uit Eritrea en u ook nooit naar school gegaan bent (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 2, 3, 6, 7, 8), kan gezien uw verklaringen dat u in Soedan tot op zestienjarige leeftijd bij uw Eritrese moeder opgroeide, u daarna in Khartoum samenwoonde met andere Eritreeërs en veel contacten had met de Eritrese gemeenschap, en u er ook soms naar de Eritrese staatstelevisie keek (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/03/2022, p. 3, 5, 9 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2022, p. 3, 6-7), redelijkerwijs verwacht worden dat u toch beter op de hoogte zou zijn van uw oorspronkelijke regio van herkomst in Eritrea en van de Eritrese geografie, geschiedenis en maatschappij. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit verder ondermijnd. Wat betreft uw beweerde volledige gebrek aan enige scholing, kan nog worden opgemerkt dat u bij uw beschermingsverzoek in Frankrijk daarentegen had aangegeven dat u wel tot zestien jaar naar school gegaan bent (zie gehoorverslag Franse asielinstanties), waardoor de geloofwaardigheid hiervan ook ondermijnd wordt."

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. In het verzoekschrift betoogt verzoeker vooreerst dat hij zeer jong was toen hij Eritrea verliet en dat het heel normaal is dat hij geen concrete kennis of herinneringen kon geven over Eritrea tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij is van mening dat de commissaris-generaal hier dan ook veel te streng is. Voorts voegt hij nog toe dat hij nooit meer in Eritrea heeft gewoond na zijn vertrek, dat zijn moeder (die in Soedan was hertrouwd met een Ethiopische man) hem nooit iets over Eritrea heeft geleerd omdat zij niet graag over Eritrea praatte en dat hij andere zorgen had dan het leren van de geografie van zijn land van herkomst, gelet op de moeilijkheden die zich in Soedan voordeden.

De Raad merkt op dat de overheid, bevoegd om over een verzoek om internationale bescherming te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of een verzoeker om internationale bescherming werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Hierbij berust de bewijslast, zo weze herhaald, bij de verzoeker en is het zijn verantwoordelijkheid om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen. Het is niet onredelijk dat die overheid, zelfs wanneer een verzoeker om internationale bescherming een document kan voorleggen waaruit zijn herkomst kan blijken, tracht zijn kennis over de streek te toetsen. Van iemand die een verzoek om internationale bescherming indient, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande zijn verklaarde land en regio van herkomst, dat hij enige kennis heeft van de situatie aldaar en dat hij de nodige achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van beweerde nationaliteit van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker.

Hoewel verzoeker wel degelijk jong was toen hij Eritrea verliet, zes, zeven dan wel tien jaar volgens zijn verklaringen, verklaart hij anderzijds dat hij tot zijn zestien jaar met zijn moeder in Soedan zou hebben gewoond. Ondanks dat hij zelf dus niet zo heel lang in Eritrea verbleef, kan, in weerwil van wat hij in het verzoekschrift voorhoudt, verwacht worden dat hij – al dan niet op basis van wat zijn moeder hem vertelde – een bepaalde basiskennis zou hebben over de Eritrese maatschappij, minstens over zijn regio van herkomst in Eritrea en het leven dat (hij samen met) zijn ouders daar had(den). Aangezien verzoeker tot zijn zestiende bij zijn moeder in Soedan heeft gewoond, kan ervan uitgegaan worden dat hij, toen hij nog bij haar woonde, op een leeftijd was gekomen dat hij zelf interesse zou beginnen krijgen in zijn herkomst en dat hij hier zelf actief vragen over zou stellen, ondanks dat zijn moeder weigerachtig stond om over Eritrea te praten. Bovendien, zelfs indien verzoeker niet zou hebben aangedrongen bij zijn moeder om meer informatie te bekomen of zijn moeder zou hebben geweigerd om over Eritrea te praten, wijst de Raad erop dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij van zijn zestiende tot zijn zevenentwintigste in Khartoum woonde, waar hij samenwoonde met andere Eritreeërs en veel contacten had in de Eritrese gemeenschap (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud van 8 maart 2022, p. 5 en notities persoonlijk onderhoud van 19 september 2022, p. 6). Aldus kan zeker verwacht worden dat verzoeker, zij het indirect, informatie over Eritrea en de Eritrese maatschappij zou hebben opgevangen. Dat verzoeker andere zorgen had dan het leren kennen van de geografie van Eritrea, gelet op de moeilijkheden die zich in Soedan voordeden, kan verzoekers opvallend gebrek aan kennis over Eritrea en de Eritrese samenleving

evenmin vergoelijken. Er wordt namelijk niet van verzoeker verwacht dat hij kennis over Eritrea zou hebben ingestudeerd, maar wel dat hij, gelet op het feit dat hij bij zijn Eritrese moeder woonde tot zijn zestiende en nog meer op het feit dat hij nadien in contact stond met de Eritrese gemeenschap in Khartoem, automatisch informatie zou hebben opgevangen over enkele basiselementen aangaande zijn beweerde land van herkomst en de Eritrese samenleving, ondanks dat hij veel andere zaken aan zijn hoofd had.

Bovendien kan worden aangenomen dat dergelijke kennis blijft en kan worden verwacht dat verzoeker deze kennis op een later tijdstip kan uiteenzetten, zodat het tijdsverloop tussen het opdoen van deze kennis en het persoonlijk onderhoud geen verschoning kan bieden voor het gebrek aan kennis.

2.3.6.5. Uit de bestreden beslissing blijkt terecht dat werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde Eritrese herkomst en nationaliteit, noch aan zijn leven als Eritrese vluchteling in Soedan en dat hij terdege heeft verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht. Blijkens de gedane vaststellingen verzwijgt verzoeker bewust de ware toedracht aangaande zijn werkelijke nationaliteit en verblijfplaatsen, dat de kern van zijn asielrelaas raakt. Wanneer een verzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit en verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert hij de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming. De Raad wijst er immers nogmaals op dat de instanties, belast met het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming, in de eerste plaats dienen na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit en de nationaliteit heeft van het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land waaruit hij voorhoudt te zijn, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

De voorgelegde geboorteakte, die slechts een kopie betreft en waarvan verzoeker niet kan duiden hoe zijn moeder deze voor hem verkregen heeft, volstaat op zich niet om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Deze wordt ook niet aangevuld met voldoende samenhangende, volledige en aannemelijke verklaringen inzake verzoekers beweerde herkomst en nationaliteit. Dit document en de kennis die hij wel tentoonspreidt wegens geenszins op tegen de talrijke incoherenties, tegenstrijdigheden en lacunaire kennis over elementaire aspecten van zijn eigen leefwereld. De bevindingen van de commissaris-generaal over verzoekers herkomst en nationaliteit, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze vaststellingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen. Ze blijven dan ook gehandhaafd en worden door de Raad integraal overgenomen.

Gezien geen geloof wordt gehecht aan de door verzoeker voorgehouden Eritrese nationaliteit, zijn de argumentatie in het verzoekschrift over zijn vrees voor vervolging aldaar en de verwijzingen naar landeninformatie niet dienstig.

2.3.6.6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

2.3.6.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde Eritrese nationaliteit niet aantoonst, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere

verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde nationaliteit niet volstaan. De verwijzingen naar landeninformatie in het verzoekschrift zijn dan ook niet nuttig. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad merkt op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijke onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tigrinya machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.11. Door de Raad kan in hoofde van de verwerende partij geen manifeste appreciatiefout worden ontwaard.

2.3.12. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS